

1930 е професоръ въ тамошната Нѣмска музикална академия. Композиции: една симфония, една мелодрама и оперитѣ: „Селскитѣ любовень оракулъ“, „Братъ и сестра“ и „Кранвитъ“ (1929), удостоена съ държавна награда. Писалъ: книгата „Бетховень като майсторъ на музикални хуморъ“ (1928).

Вайль, Куртъ — Weill, Kurt — даровитъ компонистъ отъ новото на-



Куртъ Вайль

правление, род. 2 мартъ 1900 въ Десау, училъ при Албертъ Бингъ и Хумпердинкъ въ Берлинската висша школа, а сжщо и при Бузони, живѣе като свободенъ художникъ въ Берлинъ. Творения: „Фантазия, Пасакалия и Химнъ“, „Quodlibet“ и сюита изъ „Опера за петъ пари“ — за оркестъръ, „Новиятъ Орфей“ — кантата за сопранъ, соло-цигулка и оркестъръ, „Женски танцъ“ — за сопранъ и петъ инструмента, „За смъртѣта въ гората“ — за басъ и 10 духови инструмента, пантомима „Вълшебна сила“, едноактни опери — „Протагонистътъ“ и „Царскитѣ дворецъ“, комическата опера „Царьтъ се фотографирва“, зингшпили „Махагони“, преработень въ опера „Възходъ и падане на градъ Махагони“, „Опера за петъ пари“ — имала сензационенъ успѣхъ и напра-

вила името на В. веднага известно въ цѣла Германия и чужбина; „Летението на Линдбергъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ — единъ видъ модерна оратория; „Der Jasager“ — училищна опера въ 2 акта, „Поржчителството“ — опера въ 3 действия (текстъ Гаспаръ Нееръ), концертъ за пиано съ оркестъръ (1932).

Вайнбергеръ, Яромиръ — Weinberger, Jaromir — даровитъ чешки компонистъ, род. 1897 въ Прага, ученикъ на Кричка и Хофмайстеръ въ тамошната консерватория, професоръ отъ 1922 въ консерваторията въ Итака — (Съединенитѣ Щати). Името на В. стана известно следъ представянето на всички първи чешки и нѣмски сцени неговата опера „Шванда-гайдарьтъ“ — едно щастливо творение — народна опера, съ сюжетъ, въ който битово-реалистичното и приказно-фантастичното се майсторски преплитатъ, и съ една музика, въ която сж, сжщо, майсторски използувани чешки популярни мотиви. Следъ „Шванда“ той написва втора опера „Любимиятъ гласъ“ (19.0), въ която е употребилъ чешки, югославянски и турски мотиви. Други творби: пантомима „Отвлечането на Евелина“; „Сантименталенъ разговоръ“, скерцо „Донъ Кихотъ“, „Чешки пѣсни и танци“, „Коледа“ — (1930), „Увертюра къмъ една рицарска игра“ (1931) — за оркестъръ; „Чешки пѣсни и танци“ — за цигулка и оркестъръ; „Пасакалия“ — за голѣмъ оркестъръ (1932).

Вайнгартнеръ, Паулъ Феликсъ — Weingartner, Paul Felix — виденъ диригентъ и компонистъ, род. 2 юни 1863 въ Цара — Далмация, ученикъ на Лайпцигската консерватория, капелмайсторъ въ разни градове на Германия, диригентъ въ Кралската Берлинска опера и на концертитѣ на Кралската капела, следъ това — такъвъ на концертитѣ „Каимъ“ въ Мюнхенъ и, най-после, 1908 — директоръ на Виенската императорска опера, на тамошнитѣ Volksoper и Филхармония. Първостепенъ диригентъ, съ богати ритмопластични сръдства и темпераментъ; — В. е и твърде плодовитъ компонистъ: нѣколко опери, една музикално-драматична трилогия, 3 симфонии, 3 симфонични поеми, последната — „Пролѣтъ“ (1932), камерна музика, пѣсни и кла-